

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 52C/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219201538
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Roštárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1219201538.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Alenou Roštárovou v sporovej veci žalobcu: R. K., N.. XX.XX.XXXX, K. A. Č.. XXX, K. A., zastúpený : Mgr. Denisa Madulová, advokátka, Z. Kodálya 787/6, Galanta, IČO : 50 052 730, proti žalovanému : DUEL - PRESS, s.r.o., Bajkalská 19/B, Bratislava, IČO : 35 722 517, zast.: Advokátska kancelária Paul Q, s.r.o. , Twin City, Block A, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 35 906 464 a Advokátska kancelária Tomáš Kamenec, s.r.o., Špitálska 43, Bratislava, IČO: 36 855 995, o uloženie povinnosti uverejniť odpoveď, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.03.2019 sa žalobca voči žalovanému domáhal uloženia povinnosti uverejniť odpoveď.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 24.01.2019 v denníku Ú. B. na strane číslo štyri bol uverejnený článok s názvom "A szomszéd telke mindig zöldebb" (Susedova záhrada je vždy zelenšia) s podtitulkom "Rossuzul állhat a telekmaffia Szlovákiában, ha már egy másfél méteres földsávra is ráfanyalodik" (Slovenská pozemková mafia musí byť na tom naozaj zle, ak je odkázaná aj na poldruha metrový pás pozemku). V súlade s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve žalobca požiadal žalovaného o uverejnenie odpovede. Publikovaný článok je zavádzajúci z toho dôvodu, že žalobca bol údajne prepojený na nejakú pozemkovú mafiu a mal sa dopustiť korupcie. Uvedené tvrdenia nie sú pravdivé a sú pravdu skresľujúce a poškodzujú česť, dôstojnosť a súkromie žalobcu. Žalobca je ťažko zdravotne postihnutou osobou. Dlhé roky je majiteľom spoločnosti K. W. B..T..Y.. a celý život žil a podnikal a vychovával deti, čestne a nikdy neporušil právny poriadok Slovenskej republiky. V žiadosti tiež vysvetlil, že geometrický plán vypracovaný P. K. bol vyhotovený, za účelom v tom čase prebiehajúcej výstavby rodinného domu a bol vyhotovený geodetom, ktorý mal oprávnenie na výkon tejto činnosti. Tento plán bol následne potvrdený Úradom geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky. Namietnutý článok bol zverejnený dňa 24.01.2019. Žalobca svoju žiadosť o uverejnenie odpovede doručil žalovanému dňa 19.02.2019. Žalovaný v zákonnej lehote a ani do dnešného dňa, neuverejnil odpoveď žalobcu na základe riadne doručenej žiadosti. Žalovaný sa k doručenej žiadosti nevyjadril. Žalobca zákonom predpokladaným spôsobom písomne požiadal žalovaného o uverejnenie jeho odpovede - stanoviska k zverejneným skutkovým tvrdeniam týkajúcim sa jeho cti, dôstojnosti a súkromia. Jeho žiadosť tak po formálnej stránke ako aj obsahovej stránke spĺňala náležitosti, ktoré sú ustanovené v § 8 tlačového zákona. Z uvedeného dôvodu vznikla žalovanému povinnosť uverejniť odpoveď žalobcu a jeho povinnosť nezanikla.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 19.06.2019 a uviedol, že nevyhovel žiadosti žalobcu, nakoľko navrhované znenie odpovede nespĺňalo formálne ani materiálne predpoklady podľa tlačového zákona. Po preštudovaní žaloby a jej príloh sa táto v celom rozsahu javí ako nedôvodná a nespĺňajúca zákonné náležitosti. Žalobcovi teda podľa názoru žalovaného nevznikol nárok na uverejnenie odpovede. Žalovaný má záujem vytvárať názorovo objektívne a vyvážené spravodajstvo, pričom článok ktorý je predmetom tejto žaloby neobsahuje akékoľvek nepravdivé skutkové tvrdenia. Tlačový zákon kladie na možnosť využitia inštitútu práva na odpoveď imperatív splnenia niekoľkých striktnie formulovaných základných podmienok. Je predovšetkým potrebné v žiadosti o uverejnenie odpovede jasne vymedziť, ktoré konkrétne skutkové tvrdenia sú podľa žiadateľa nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce. Návrh samotnej odpovede sa tiež musí obmedziť len na také skutkové tvrdenie, ktorým sa neúplné, nepravdivé alebo pravdu skresľujúce skutkové tvrdenie poprie, doplní, spresní alebo vysvetlí. Navrhovaná odpoveď musí byť zároveň aj rozsahom primeraná napádanému skutkovému tvrdeniu a nesmie ho neprípustne dopĺňať. Žalobca v jeho žiadosti konkrétne neuviedol ani jedno konkrétne skutkové tvrdenie, voči ktorému má jeho návrh odpovede smerovať. Neurobil tak dokonca ani v samotnej žalobe. Celý žalobcom formulovaný návrh odpovede je v podstate súborom subjektívnych hodnotiacich úsudkov žalobcu a skutkových tvrdení, ktoré s obsahom článku nijako nesúvisia. Prítomnosť hodnotiacich úsudkov v návrhu znenia odpovede tlačový zákon vylučuje. Rovnako tak tlačový zákon vylučuje, aby sa v odpovedi nachádzali skutkové tvrdenia, ktoré sú obsahovo nad rámec obsahu príslušného článku. Prítomnosť subjektívneho a všeobecného hodnotiaceho úsudku žalobcu ohľadom obsahu celého článku v ním navrhovanom znení odpovede, namiesto jasne a striktnie vymedzených skutkových tvrdení, je dôvodom na zamietnutie žaloby. Žalobca následne v navrhovanom znení odpovede uvádza, že je zdravotne ťažko postihnutou osobou, že celý život podniká, že je majiteľom obchodnej spoločnosti, že je bezúhonný, a že svoje deti vychovával čestne. Uvedené tvrdenia žalobcu nemajú s článkom nič spoločné a obsahovo s ním nijako nesúvisia. Žalobca tak v návrhu jeho odpovede uvádza skutkové tvrdenia, ktoré by článok v rozpore s ustanoveniami tlačového zákona neprípustne dopĺňali. Uvedená skutočnosť je opätovne aj sama o sebe dôvodom spôsobilým na zamietnutie žaloby. V závere navrhovaného znenia odpovede žalobca uvádza skutočnosti týkajúce sa postupného vyhotovovania geometrického plánu. Všetky tieto tvrdenia žalobcu sú už obsiahnuté v samotnom texte článku. Táto časť návrhu odpovede Článok žalovaného nijakým spôsobom nedopĺňa ani nespresňuje, keďže neuvádza akékoľvek nové skutočnosti. Tvrdenia žalobcu, že článok údajne vytvára o žalobcovi dojem prepojenia jeho osoby na pozemkovú mafiu, a taktiež že článok údajne vytvára dojem, že žalobca sa dopustil korupcie, žalovaný v celom rozsahu rozporuje. Žalovaný nikde v článku neuvádza ani netvrdí, že žalobca má väzby na pozemkovú mafiu, ani že by sa bol býval dopustil korupcie. Pokiaľ žalobca podstatu celej žaloby stavia na týchto dvoch tvrdeniach, ktoré však článok žalovaného v súvislosti s osobou žalobcu vôbec neuvádza, nie je potom žalobca ani len aktívne legitimovaný v tomto súdnom spore. Z návrhu znenia odpovede musí byť zrejmé, že odpoveďou sa má údajne nepravdivé či pravdu skresľujúce skutkové tvrdenie len uviesť na pravú mieru, a to uvedením pravdivého skutkového tvrdenia. Odpoveďou sa rozporované skutkové tvrdenie akokoľvek nemá hodnotiť, a už vôbec sa nemá hodnotiť jeho dopad na žiadateľa o uverejnenie odpovede alebo na širšiu verejnosť. Žalobca v jeho návrhu odpovede navyše nedopĺňa ani nerozporuje výroky, ktoré boli v článku k jeho osobe reálne uvedené, ale namiesto toho sa z jeho vlastných subjektívnych a vymyslených tvrdení a záverov pokúša presvedčiť súd, že celkový dojem z článku je vo vzťahu k jeho osobe silno difamačný, a že obsah článku ako celku je údajne nepravdivý a skresľujúci. Žalobca sa v žiadnom prípade nemôže žalobou domáhať, aby súd uložil žalovanému také povinnosti, ktorých skutkový základ vychádza len z čisto subjektívnych pocitov, dojmov a presvedčení žalobcu. Právo na odpoveď v zmysle tlačového zákona nemožno používať ako inštitút na opravu skreslených predstáv a domnienok žiadateľa/žalobcu. Právo na odpoveď je výrazom postulátu audiatur et altera pars (pravidlo, aby bola vždy vypočutá aj druhá strana), a to v prípade, že sa o niekom/niečom uvádzajú nepravdivé výroky. Jeho účelom ale v žiadnom prípade nemôže byť zabezpečenie otvorenia pomyselného "diskusného fóra" pre žalobcu o tom, akými rôznymi spôsobmi môže súbor pravdivých skutkových tvrdení v konečnom dôsledku vplyvať na čitateľa alebo akú rôznu škálu dojmov si následne čitateľ môže teoreticky vytvoriť. Žalobca si jednak obsah Článku žalovaného vyložil absolútne po svojom a to spôsobom, ktorý nezodpovedá objektívnej realite a tomu čo a akým spôsobom je v článku reálne napísané. Naopak, žalobca sa pokúša o skreslenú interpretáciu obsahu článku, návrh znenia odpovede je len zhlukom subjektívnych domnienok a názorov žalobcu. Ten navyše rozporuje a žalobou napáda časti Článku, ktoré sa jeho osoby vôbec netýkajú a nemajú s ňou nič spoločné. Žalovaný si v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu SR III.ÚS 350/2014.

4. V replike žalobcu (č. I. 50) doručenej súdu dňa 19.07.2019 sa uvádza, že naďalej trvá že žiadosť o udelenie odpovede spĺňala všetky zákonom predpísané náležitosti a zo znenia k nej pripojenej odpovede ako celku zreteľne vyplýva, že skutkové tvrdenia uvedené v spornom článku sa dotýkali žalobcovej cti, dôstojnosti a súkromia. Žalobca poukazuje na to, že ustálená judikatúra viackrát konštatovala, že účelom inštitútu práva na odpoveď je dosiahnuť rovnováhu medzi právom na slobodu prejavu a právom na ochranu mena a dobrej povesti, ako aj vytvoriť možnosť dotknutým osobám prezentovať v periodickej tlači svoje stanovisko k uverejnenému skutkovému tvrdeniu dotýkajúcemu sa cti, dôstojnosti, súkromia a dobrej povesti (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/18/2013). K žalovanému namietanej skutočnosti, že návrh odpovede žalobcu je súborom subjektívnych hodnotiacich úsudkov žalobcu a skutkových tvrdení, ktoré s obsahom článku nijako nesúvisia, žalobca poukazuje na to, že podľa Uznesenia NS SR, sp. zn. 3Cdo/18/2013 treba právnu úpravu práva na odpoveď vykladať extenzívne, lebo mechanické aplikovanie formálnych pravidiel bez zohľadnenia účelu tlačového zákona by inak viedlo k znemožneniu realizácie práva na odpoveď. V odpovedi žalobcu ide o skutkové tvrdenia žalobcu, prostredníctvom ktorých popiera žalovaným zverejnené skutkové tvrdenia o jeho údajnom prepojení na pozemkovú mafiu a jeho údajnej korupcie a dôvody, pre ktoré tieto tvrdenia žalovaného nie sú pravdivé a sú pravdu skresľujúce. Z podanej žaloby vyplýva, že žalovaný si nespĺnil v rozpore s § 8 ods. 1 tlačového zákona povinnosť uverejniť odpoveď, ktorú požadoval žalobca.

5. V duplike žalovaného doručenej súdu dňa 08.08.2019 (č. I. 66), žalovaný uvádza, že v replike žalobca neuvádza žiadne nové skutočnosti a s jednotlivými argumentmi sa snaží polemizovať prostredníctvom jedného uznesenia a jedného rozsudku Najvyššieho súdu SR vedených pod sp. zn. 3Cdo/18/2013 a 3Cdo/61/2011. Žalobca sa však v prípade obidvoch predmetných rozhodnutí NS SR dopúšťa ich nesprávnej interpretácie, ktorá je navyše aj v príkrom rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít v Slovenskej republike. V prípade uznesenia NS SR žalobca z jeho odôvodnenia cituje závery, ku ktorým ešte pred dovolacím konaním dospel Krajský súd v Bratislave (rozsudok zo dňa 20.11.2012, sp. zn.: 8Co/334/2008) a nie závery NS SR. Je však potrebné poznamenať, že Uznesením NS SR odmietol dovolací súd dovolanie žalovaného z čisto procesných dôvodov. NS SR sa v tomto prípade vôbec nezaoberal skutkovými okolnosťami a právnou argumentáciou sporových strán týkajúcich sa práva na uverejnenie odpovede. Zrejme aj z tohto dôvodu žalobca z uznesenia NS SR cituje len závery súdu druhej inštancie namiesto záverov súdu dovolacieho. Okrem samotnej skutočnosti, že rozhodnutia odvolacích súdov zďaleka nemajú takú právnu silu ako rozhodnutia NS SR, žalovaný dáva súdu do pozornosti aj tú skutočnosť, že žalovaný v predmetnom žalobcom uvádzanom spore následne podal voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.11.2012 ústavnú sťažnosť. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom III.ÚS 350/2014 zo dňa 24.01.2017 rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil ako protiústavný a porušujúci základné práva sťažovateľa. Z predmetného nálezu žalovaný citoval už v závere jeho vyjadrenia zo dňa 18.06.2019. Celý súdny spor následne dopadol s opačnými závermi než aký je obsah žalobcovej citácie z uznesenia NS SR. Pokiaľ ide o žalobcom citovanú časť rozsudku NS SR, ide o nekompletnú referenciu nezohľadňujúcu skutočný obsah rozsudku NS SR. Hneď pod žalobcom citovanou (v podstate len veľmi všeobecnou) časťou rozsudku NS SR týkajúcou sa teórie k ustanoveniam inštitútu práva na odpoveď totiž NS SR jasne vymedzuje čo je predpokladom oprávnenia domáhať sa uverejnenia odpovede podľa tlačového zákona. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky musí navrhované znenie odpovede spĺňať kumulatívne nasledujúce kritéria, a to aby bolo v periodickej tlači uverejnené oznámenie obsahujúce skutkové tvrdenie, ktoré sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia určitej fyzickej osoby alebo mena, požadovaná odpoveď sa obmedzuje iba na skutkové tvrdenia, ktorými sa uverejnené skutkové tvrdenie uvádza na pravú mieru alebo neúplné či inak pravdu skresľujúce tvrdenie dopĺňuje alebo spresňuje, odpoveď musí byť primeraná rozsahu napadnutého oznámenia, a ak je napadnutá iba časť potom tejto časti, z odpovede musí byť zrejmé, kto ju robí. Žiadne skutkové tvrdenie týkajúce sa osoby žalobcu, ktoré by bolo spôsobilé akokoľvek zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu v spornom článku žalovaného nie je prítomné. Žalobca ani sám také skutkové tvrdenie v navrhovanom znení jeho odpovede neoznačil. Návrh odpovede žalobcu však obsahuje neprimerané hodnotiace úsudky, ktoré si vytvoril sám žalobca na základe jeho čisto subjektívnych pocitov a dojmov z celého článku. Akékoľvek hodnotiace úsudky sú však z práva na uverejnenie odpovede vylúčené. Žalobca navyše žiada uverejniť odpoveď k takým častiam článku, ktoré sa vôbec netýkajú jeho osoby, alebo v článku žalovaného vôbec nie sú prítomné. Je tak viac ako zjavné, že žalobca nespĺnil už prvú podmienku pre vznik práva na uverejnenie odpovede. Žalobca v jeho navrhovanom znení odpovede neoznačil akékoľvek skutkové tvrdenie, ktoré by bolo v článku žalovaného reálne prítomné. Je tiež viac ako zjavné, že žalobcom navrhovaná odpoveď obsahovo výrazne prekračuje tému článku žalovaného, čo je taktiež v rozpore s tlačovým zákonom.

Informácie, ako napríklad, že žalobca je zdravotne ťažko postihnutý, že je konateľom určitej obchodnej spoločnosti či spôsob výchovy žalobcových detí nemajú v navrhovanom znení odpovede (vzhľadom na obsah článku žalovaného) miesto. Žalobca tak v zmysle vyššie uvedeného nesplnil ani druhú podmienku na vznik práva na uverejnenie odpovede. Rozsah návrhu odpovede žalobcu možno označiť vo vzťahu k rozsahu článku žalovaného za všeobecne primeraný. Otázkou je, k akým konkrétnym skutkovým tvrdeniam sa žalobca domáha uverejnenia odpovede. Keďže toto v navrhovanom znení odpovede žalobca nijako nešpecifikoval, nie je ani za daných okolností možné objektívne posudzovať primeranosť rozsahu návrhu odpovede. Žalobca v návrhu odpovede uvádza svoje meno a priezvisko. Táto podmienka je ako jediná zo štyroch žalobcom preukázateľne splnená. Absolútnu argumentačnú a dôkaznú núdzu žalobcu dotvára ostatná žalobcova citácia záverov Krajského súdu v Bratislave z uznesenia NS SR, ktorú neskôr Ústavný súd Slovenskej republiky označil za rozpornú so základným zákonom štátu a za hrubé porušenie základných práv strany sporu.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcu, žalovaných, prednesov strán sporu na pojednávaní, ako aj oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

7. Z prekladu novinového článku "Susedova záhrada je vždy zelenšia" s podtitulom "Slovenská pozemková mafia musí byť na tom naozaj zle, ak je odkázaná aj na poldruha metrový pás pozemku" (č. I. 19) vyplýva, že P. K. je majiteľom XX árového pozemku vedľa, ktorého si R. K. kúpil pozemok a podľa meraní objednaných P. K. je o XXX cm užšia. Pri premeraniach geodetmi boli zistené dvojaké určenia hraníc pozemkov.

8. Zo žiadosti o uverejnenie odpovede zo dňa 15.02.2019 vyplýva, že právny zástupca žalobcu požiadal žalovaného o uverejnenie odpovede, z dôvodu, že publikovaný článok vytvára dojem, že žalobca je údajne prepojený na pozemkovú mafiu a že sa mal dopustiť korupcie. Uvedené tvrdenia nie sú pravdivé a sú pravdu skresľujúce a poškodzujú česť, dôstojnosť a súkromie žalobcu. Žalobca je osobou ťažko zdravotne postihnutou a už dlhé roky je majiteľom spoločnosti K. W. B..T..Y.. Žalobca celý život žil a podnikal a vychovával deti čestne a nikdy nedopustil porušenia právneho poriadku Slovenskej republiky. Geometrický plán namietaný P. K. bol vyhotovený, za účelom v tom čase prebiehajúcej výstavby rodinného domu žalobcu a bol vyhotovený geodetom, ktorý mal oprávnenie na výkon takejto činnosti. Predmetný geometrický plán bol následne potvrdený aj Úradom geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky.

9. Z doručky (č. I. 12) vyplýva, že žiadosť o opravu bola žalovanému doručená dňa 19.02.2019.

10. Z čestného vyhlásenia P. B. (č. I. 94) vyplýva, že sa ho začali v obci K. A. vypytovať nato, že či sa kamaráti s mafiánom. Viacerí nadobudli pocit, akoby bol žalobca členom nejakej pozemkovej mafie a obyvatelia obce začali o žalobcovi rozprávať.

11. Z čestného vyhlásenia D. X. (č. I. 95) vyplýva, že po uverejnení článku nadobudla pocit, akoby bol žalobca členom nejakej pozemkovej mafie.

12. Z čestného vyhlásenia Š. A. (č. I. 96) vyplýva, že po uverejnení článku sa ho viacerí ľudia v obci Trstice vypytovali či pracuje pre pozemkovú mafiu. Žalobcu pozná ako čestného človeka, ktorý žije usporiadaným životom. V prednese na pojednávaní dňa 31.01.2020 žalobca uviedol, že má za to, že uverejnením článku žalovaný zasiahol do dôstojnosti a cti žalobcu, nakoľko nepochybne tento článok vytvára dojem, že žalobca je členom pozemkovej mafie a že sa dopustil korupcie. Žalobca je čestný človek, nedopustil sa žiadneho protiprávneho konania, a tento článok zasiahol do jeho cti tým, že po jeho uverejnení ho začali v K. A. ale aj v okolitých dedinách ohovárať. Za neférové považuje, že žalobca nemal možnosť sa k tomu vyjadriť a žalovaný ho ani po uverejnení článku ani predtým nijako nekontaktoval, pričom ho obviňuje z korupcie a že je členom pozemkovej mafie.

13. V priebehu konania právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 31.01.2020 zotrvala na žalobe a písomných vyjadreniach. Uviedla, že má za to, že uverejnením článku žalovaný zasiahol do dôstojnosti a cti žalobcu, nakoľko nepochybne tento článok vytvára dojem, že žalobca je členom pozemkovej mafie a že sa dopustil korupcie. Žalobca je čestný človek, nedopustil sa žiadneho protiprávneho konania, a tento článok zasiahol do jeho cti tým, že po jeho uverejnení ho začali v K. A. ale aj v okolitých dedinách

ohovárať. Za neférové považuje, že žalobca nemal možnosť sa k tomu vyjadriť a žalovaný ho ani po uverejnení článku ani predtým nijako nekontaktoval, pričom ho obviňuje z korupcie a že je členom pozemkovej mafie.

14. Žalobca na pojednávaní dňa 31.01.2020 uviedol, že ľudia pozerajú naňho ako keby bol nejaký zlodej, mafián alebo vrah. W. K. nedá pokoj. Je to už 4-5 rokov, odkedy kúpil pozemok a začalo peklo. Dal sa fyzicky aj duševne dokopy, ale nedá sa to vydržať, čo môžu s človekom urobiť nejaké články.

15. V priebehu konania právna zástupkyňa žalovaného zotrvala na písomných vyjadreniach. Uviedla, že žalovaný neuverejnil odpoveď žalobcu z dôvodu nenaplnenia skutočností uvedených v § 8 ods. 4 tlačového zákona. Žaloba obsahuje vlastne tento text požadovanej tlačovej opravy. Okrem toho, že článok neobsahuje žiadne skutkové tvrdenia, ktoré by žalobcu označili za mafiána, korupčníka, vôbec sa tam nespomína žalobca. Preto má za to, že nie je daná ani jeho aktívna vecná legitímácia na podanie žaloby. Navyše s poukazom na tlačový zákon a judikatúru odpoveď, ktorú žiadal uverejniť obsahuje hodnotiace úsudky a žiadne skutkové tvrdenia. O svojich tvrdeniach nepredložil žalobca žiadne dôkazy okrem čestných vyhlásení doručených na pojednávaní, ktoré však nič nemenia na tom, že nebolo možné uverejniť objektívne odpoveď ktorá obsahuje hodnotiace úsudky z dôvodu, že to právna úprava a judikatúra nepripúšťa.

16. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vydania článku (ďalej len "tlačový zákon"), ak periodická tlač alebo agentúrne spravodajstvo obsahuje nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce skutkové tvrdenie, ktoré sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, na základe ktorého možno osobu presne určiť, má táto osoba právo žiadať uverejnenie odpovede. Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní odpoveď uverejniť bezodplatne; uverejnením odpovede zaniká vo vzťahu k tomu istému skutkovému tvrdeniu právo na opravu.

17. Podľa § 8 ods. 2 tlačového zákona, právo žiadať o uverejnenie odpovede nemá verejný funkcionár, ktorým je na účely tohto zákona osoba ustanovená v osobitnom predpise predseda politickej strany alebo politického hnutia a podpredseda politickej strany alebo politického hnutia, ak ide o skutkové tvrdenie súvisiace s výkonom ich funkcie. Právo požiadať o uverejnenie odpovede nemá ani právnická osoba, ak ide o skutkové tvrdenie súvisiace s výkonom funkcie verejného funkcionára, predsedu politickej strany alebo politického hnutia a podpredsedu politickej strany alebo politického hnutia pôsobiaceho v dotknutej právnickej osobe.

18. Podľa § 8 ods. 3 tlačového zákona, žiadosť o uverejnenie odpovede sa musí doručiť vydavateľovi periodickej tlače alebo tlačovej agentúre do 30 dní odo dňa vydania periodickej tlače alebo zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahuje skutkové tvrdenie podľa odseku 1, inak právo na odpoveď zaniká.

19. Podľa § 8 ods. 4 tlačového zákona, žiadosť o uverejnenie odpovede musí mať písomnú formu a musí byť žiadateľom podpísaná. Žiadosť o uverejnenie odpovede musí obsahovať názov a deň vydania periodickej tlače a deň zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahovalo skutkové tvrdenie podľa odseku 1, popis tohto skutkového tvrdenia s uvedením, v čom je skutkové tvrdenie nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce a v čom sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, a kde sa toto skutkové tvrdenie v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve nachádzalo. Súčasťou žiadosti o uverejnenie odpovede musí byť písomne znenie odpovede. Odpoveď sa obmedzí len na skutkové tvrdenie, ktorým sa skutkové tvrdenie podľa odseku 1 poprie, doplní, spresní alebo vysvetlí. Odpoveď musí byť rozsahom primeraná textu, ktorého obsahom je skutkové tvrdenie podľa odseku 1 a z neho vyplývajúci hodnotiaci úsudok.

20. Podľa § 8 ods. 5 tlačového zákona, vydavateľ periodickej tlače je povinný odpoveď uverejniť do troch dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede alebo v najbližšom vydaní periodickej tlače pripravovanom po doručení žiadosti o uverejnenie odpovede. Tlačová agentúra je povinná odpoveď uverejniť do troch dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede.

21. Podľa § 8 ods. 6 tlačového zákona, Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní odpoveď uverejniť tak, ako bola napísaná žiadateľom o uverejnenie odpovede, v rovnakej periodickej tlači alebo agentúrnom spravodajstve, na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bolo uverejnené skutkové tvrdenie a s označením "odpoveď", ku ktorému bude pripojené meno a priezvisko alebo názov žiadateľa o uverejnenie odpovede; označenie "odpoveď" s menom a priezviskom alebo názvom žiadateľa o uverejnenie odpovede musí byť uverejnené rovnakým písmom, aký bol uverejnený nadpis textu obsahujúceho skutkové tvrdenie. K uverejnenej odpovedi nemožno uverejniť žiadny súvisiaci text obsahujúci úsudok, a to ani na inom mieste vydania periodickej tlače alebo agentúrneho spravodajstva.

22. Podľa § 8 ods. 7 tlačového zákona, vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra nie sú povinní uverejniť odpoveď, ak

- a) žiadosť o uverejnenie odpovede nemá náležitosti podľa odseku 4,
- b) odpoveď smeruje proti skutkovému tvrdeniu obsiahnutému vo vyjadrení žiadateľa o uverejnenie odpovede, ak sa jeho spracovaním pre uverejnenie nezmenil ani neskreslil jeho pôvodný obsah,
- c) uverejnili odpoveď na žiadosť niektorej z osôb uvedených v § 10 ods. 4 a dodržali pritom podmienky ustanovené týmto zákonom a uverejnenie odpovede,
- d) by bol uverejnením odpovede spáchaný trestný čin, priestupok, iný správny delikt alebo by jej uverejnenie bolo v rozpore s dobrými mravmi,
- e) by uverejnenie odpovede bolo v rozpore s právnymi a právom chránenými záujmami tretej osoby.

23. Podľa § 10 ods. 2 tlačového zákona, ak vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra neuverejnia opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie vôbec alebo ak nedodržia niektorú z podmienok na ich uverejnenie, rozhodne o povinnosti uverejniť opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie na návrh osoby, ktorá o ich uverejnenie vydavateľa periodickej tlače alebo tlačovú agentúru požiadala, súd.

24. Podľa § 10 ods. 3 tlačového zákona, návrh podľa odseku 2 sa musí podať na súd do 30 dní po uplynutí lehoty na uverejnenie opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia, inak právo domáhať sa na súde uverejnenia opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia zaniká.

25. Na základe vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

26. Súd má z vykonaného dokazovania za preukázané, a medzi stranami ani nebolo sporné, že dňa 24.01.2019 denník Ú. B. na strane číslo Š. uverejnil článok s názvom "A szomszéd telke mindig zöldebb" s podtitulom "Rossuzul állhat a telekmaffia Szlovákiában, ha már egy másfél méteres földsávra is ráfanyalodik" "Susedova záhrada je vždy zelenšia" s podtitulom "Slovenská pozemková mafia musí byť na tom naozaj zle, ak je odkázaná aj na poldruha metrový pás pozemku".

27. Ďalej nebolo sporné, že na základe predmetného článku podal žalobca žalovanému žiadosť o uverejnenie odpovede podľa § 8 tlačového zákona. Žiadosti žalobcu o uverejnenie odpovede žalovaný nevyhovel a odpoveď nebola uverejnená.

28. Medzi stranami sporu bolo sporné, či boli splnené zákonné podmienky na uverejnenie odpovede v zmysle príslušných ustanovení tlačového zákona.

29. Súd sa v prvom rade súd sa musel zaoberať tým, či boli dodržané zákonné lehoty pre uplatnenie práva na uverejnenie odpovede na súde. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania k uverejneniu článku došlo dňa 24.01.2019. Žalobca zaslal žalovanému žiadosť o uverejnenie odpovede dňa 19.02.2019 (doručenka na čl. 12), t. j. v zákonom stanovenej prekluzívnej 30 dňovej lehote, ktorá začína plynúť od zverejnenie článku v tlači t. j. od 24.01.2019 (§ 8 ods. 3 tlačového zákona). Žalovaný neuverejnil odpoveď v zákonom stanovenej 3 dňovej lehote od doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede, pričom táto lehota uplynula dňa 22.02.2019. Žalobca si uplatnil žalobou na súde právo na uverejnenie odpovede dňa 21.03.2019, t. j. v lehote 30 dní od uplynutia lehoty na uverejnenie odpovede. Súd teda konštatuje, že žalobca podal žalobu na súd v lehote stanovenej zákonom.

30. Žalovaný v spore namietal, že žiadosť žalobcu o uverejnenie odpovede nespĺňala náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovuje § 8 ods. 4 tlačového zákona. Pokiaľ ide o podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo prísť k uloženiu povinnosti uverejniť odpoveď k tomu najvyššie súdne authority v Slovenskej republike uviedli, že právo na odpoveď je založené na prísne formalizovanom postupe, ktorý vyžaduje súčasne splnenie podmienok ustanovených zákonom, aby vzniklo žiadateľovi právo na uverejnenie odpovede. Zákon obmedzuje žiadateľa v tom zmysle, že znenie odpovede sa musí obmedziť na popretie, doplnenie, spresnenie alebo vysvetlenie namietnutého skutkového tvrdenia s tým, že musí byť zachovaná primeranosť vo vzťahu k napadnutému textu (vid napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 02.07.2019, sp. zn. 14Co/582/2015). Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 28.10.2013, sp. zn. 3Cdo/61/2011 vyvodil kumulatívne splnenie nasledovných podmienok, a to aby bolo v periodickej tlači uverejnené oznámenie obsahujúce skutkové tvrdenie, ktoré sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia určitej fyzickej osoby alebo mena, ďalej že požadovaná odpoveď sa obmedzuje iba na skutkové tvrdenia, ktorými sa uverejnené skutkové tvrdenie uvádza na pravú mieru, alebo neúplné či inak pravdu skresľujúce tvrdenie dopĺňuje alebo spresňuje, odpoveď musí byť primeraná rozsahu napadnutého oznámenia, a ak je napadnutá iba časť potom tejto časti, z odpovede musí byť zrejmé, kto ju robí. K právu na odpoveď sa rozsiahle venoval Ústavný súd Slovenskej republiky, a to v náleze pod sp. zn. III. ÚS 350/2014, v ktorom súd uviedol, že o rozsahu ochrany, ktorým sa naplní sledovaný účel tlačového zákona, rozhodol už samostatný zákonodarca, ktorý pri legislatívnej tvorbe, keď zvolil nemecký model predmetného inštitútu a teda hodnotiace úsudky ako predmet tlačovej odpovede v texte zákona vylúčil, pričom súčasne má obsah odpovede obmedziť iba na skutkové tvrdenia. Právo na odpoveď predstavuje vo svojich dôsledkoch prípustný zásah do slobody prejavu tlače. Aby nedochádzalo k jej neprimeranému obmedzeniu, je zákonodarcom schválená konštrukcia poskytovanej ochrany limitovaná jasne stanovenými hranicami.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené a s poukazom na vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky na uverejnenie odpovede žalovaným v zmysle príslušných ustanovení tlačového zákona. Ako vyplýva z prekladu článku, žalobca sa v ňom nikde nepomína, neuvádzajú sa o ňom žiadne skutkové tvrdenie. Žalobca z podmienok ustanovených zákonom pre úspešné domáhanie sa práva na uverejnenie odpovede splnil iba to, že jeho žiadosť o uverejnenie odpovede doručená žalovanému bola podaná písomne, bola podpísaná a bolo v nej uvedené, v ktorom denníku a z ktorého dňa mal byť článok na základe ktorého sa domáha žalobca práva na odpoveď. Pokiaľ však ide o ďalšie zákonné podmienky, ktoré sú nevyhnutné na úspešné uplatnenie práva žalobcu na uverejnenie odpovede, tak z obsahu odpovede, ktorú žiadal žalobca od žalovaného uverejniť vyplýva, že žalobca v nej vôbec konkrétne neuviedol popis skutkového tvrdenia, ktoré sa ho týka, a ktoré je nepravdivé resp. v čom spočívala jeho nepravdivosť, neúplnosť alebo bola pravda skreslená a v čom sa článok dotýka jeho cti a dôstojnosti a súkromia. V žiadosti žalovaného na uverejnenie odpovede sa iba konštatuje, že článok vyvoláva dojem, že žalobca je údajne členom pozemkovej mafie a dopúšťa sa korupcie. Zverejnený článok však vôbec neobsahuje skutkové tvrdenie týkajúce sa žalobcu, alebo jeho označenie za člena pozemkovej mafie, alebo osobu prepojenú s pozemkovou mafiou, alebo jeho obvinenia z korupcie. Ak sa teda po prečítaní článku cítil žalobca ako osoba, ktorá je spájaná s pozemkovou mafiou, alebo spáchala trestný čin korupcie, išlo len o jeho subjektívne pocity, ktoré však nemajú žiadnu reálnu oporu v takýchto skutkových tvrdeniach, ktoré by sa v predmetnom článku týkali osoby žalobcu. Súd uvádza, že nie je možné založiť svoju žiadosť o uverejnenie odpovede len na základe toho, že sám žalobca subjektívne pociťuje, že z článku vyplýva dojem, že bol údajne prepojený s pozemkovou mafiou a že sa údajne mal dopustiť korupcie. Preto súd uzavrel, že článok neobsahoval skutkové tvrdenie, ktoré sa dotýkajú cti, dôstojnosti alebo súkromia žalobcu.

32. Ďalej z obsahu žalobcom požadovanej žiadosti o uverejnenie odpovede nie je zrejmé, v čom konkrétne sa uvedený článok dotýkal jeho cti, dôstojnosti alebo súkromia. V žiadosti o uverejnení odpovede je potrebné presne uviesť v čom spočíva zásah do cti dôstojnosti alebo súkromia dotknutej osoby. Žalobca až v konaní pred súdom doložil dve čestné vyhlásenia, ktoré majú preukazovať, že ľudia v okolí ho po uverejnení článku považujú za mafiána.

33. Ako už súd uviedol vyššie, aby sa mohol žalobca oprávnené domáhať uplatnenia svojho a práva na odpoveď a uverejnenia odpovede, musí žiadosť obsahovať skutkové tvrdenia, ktorými uvádza nepravdivé tvrdenie na pravú mieru alebo neúplné podanie či inak pravdu skresľujúce podanie dopĺňuje alebo spresňuje. Žalobca však v žiadosti o uverejnenie odpovede žiadne takéto skutkové tvrdenia neuviedol. V žiadosti o uverejnenie odpovede sa žalobca obmedzil len na vlastné hodnotiace úsudky

týkajúce sa zverejneného článku, ďalej vnímania a hodnotenie vlastnej osoby, a to, že je čestný, dodržiava predpisy a je osobou, ktorá je ťažko zdravotne postihnutou. Záverom obsahuje žiadosť o uverejnenie odpovede konštatovanie, že geometrický plán k rekonštrukcii bol potvrdený Úradom geodézie, kartografie a katastra, pričom toto tvrdenie už bolo uverejnené v článku a teda v ničom nespresňuje, nedopĺňa, ani nevysvetľuje uvádzané informácie.

34. S poukazom na vykonané dokazovanie, príslušnú judikatúru a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že podmienky na uverejnenie odpovede v zmysle ustanovenia § 18 ods. 4 tlačového zákona neboli splnené, a preto žalovaný nemal povinnosť uverejniť odpoveď podľa § 8 ods. 7 písm. a) tlačového zákona. Preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že nakoľko bol žalovaný v konaní úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %.

40. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.